

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Journalen NB26

Citation: Kierkegaard, Søren: "Journalen NB26", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 25*, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2008 , s. 130. Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-nb26-txt-shoot-idbc5381c6-fc19-407f-8fa3-09cab46b50a9.pdf> (tilgået 09. maj 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 25

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. [Læs CC0-erklæringen](#)

Det er saligt at lide.

Verden raisonerer saaledes: naar et Msk. vover saaledes ud, at han kommer til at lide, og dette Menneske ikke har Mod til at sige og med Sandhed: det er saligt at lide, saa siger Verden: det er jo altsaa Galskab af ham; eller, siger den, er det maaskee fordi han er saa bange for Gud, at han ikke tør Andet; og saa spotter Verden derover.

Kommer derimod Den, der med Sandhed i sig tør sige: det er saligt at lide, saa bliver Verden sprøitegal, Intet, Intet oprører Verden i den Grad. Thi at der ere De som komme til at lide, nemlig mod deres Villie, og som altsaa finde det Intet mindre end saligt at lide, det kan Verden godt forstaae, og have Deeltagelse med, thi dette er jo, hvad Verden selv foredrager om det at nyde Livet – da jo Den, der mod sin Villie kommer til at lide, og finder det usaligt, egl. er en Nydende, enig med Verden. »Men at det at lide skulde være saligt« det er jo Oprørende, siger Verden. Det er et Oprør mod hele Verdens Theorie om Nydelse. Derfor bliver Verden da saa forbittret, at den siger: ja, i ethvert Tilfælde skal vi nok sørge for at han kommer til at lide.

Intet oprører Verden saa frygteligt som dette Frimodighedens Høieste, Omvendtheden: det er saligt at lide.

Et Sandheds-Vidne, der vel gaaer i Faren (og altsaa dog virkelig er Vidne) men ømmer sig, han forbittret ikke Verden i den Grad, og slipper derfor lettere.

Luther gjør egl. Indtrykket af at ømme sig lidt, han tør det ikke anderledes, siger han, men han siger ikke: det er saligt at lide. Socrates forbittret ganske anderledes, thi han udtrykker fuldkommen Ro, Uinteressethed i, om det behager Folket at dømme ham. Og nu Apostlene! De gik glade bort, – fordi de vare blevne hudstrøgne, fordi de havde nydt den Ære at blive hudstrøgne – ja, sandeligen mere behøves ikke for at vide forud, at dem er Døden vis – det er jo en oprørende Uforskammenhed, siger Verden, det er jo at negte Sprog og Begrebs-Fællesskab med os Andre: ergo til Døden med dem.